

EBA/GL/2015/04

07.08.2015

Suunised

direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 4 kohaselt nende faktiliste asjaolude kohta, mis ohustavad oluliselt finantsstabiilsust, ja ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkusega seotud elementide kohta

EBA suunised direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 4 kohaselt nende faktiliste asjaolude kohta, mis ohustavad oluliselt finantsstabiilsust, ja ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkusega seotud elementide kohta

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelvalve seisukoht nõuetekohase järelvalvetava kohta Euroopa Finantsjärelvalve Süsteemis, ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetsetes valdkonnas kohaldada. Suuniste adressaadiks olevad määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevad asutused peaksid suuniseid järgima, kaasates need sobival viisil oma järelvalvetavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelvalvemenetlusi) ka siis, kui suunised on mõeldud eelkõige finantseerimisasutustele.

Aruandluskohustus

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le 07.10.2015, kas nad järgivad või kavatsevad järgida kõnealuseid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtjaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata EBA veebisaidil avaldatud vormil aadressil compliance@eba.europa.eu, märkides viite EBA/GL/2015/04. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teada anda.
4. Kooskõlas EBA määruse artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated Euroopa Pangandusjärelvalve veebilehel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelvalveasutus (Euroopa Pangandusjärelvalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

I jaotis. Sisu, reguleerimisala ja mõisted

1. Suunistes määratletakse faktilised asjaolud, mis ohustavad oluliselt finantsstabiilsust ja mis tulenevad kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest või mille puhul maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus suurendab kõnealust ohtu, direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 3 punkti a tähenduses, ning elemendid, mille puhul direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 1 kohaselt krediidasutuse või investeerimisühingu turustamise nõude täitmine piiraks tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkust direktiivi 2014/59/EL artikli 31 lõike 2 punktis b määratletud kriisilahenduse eesmärgi täitmisel või ohuga tegelemisel.
2. Suuniseid kohaldatakse kriisilahendusasutustele.

II jaotis. Finantsstabiilsust oluliselt ohustavad asjaolud

3. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest finantsstabiilsusele tekkinud või suurenenud olulise ohu hindamisel krediidasutuse või investeerimisühingu turustamise nõude kontekstis seoses ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamisega peavad kriisilahendusasutused arvestama mõju teistele krediidasutustele või investeerimisühingutele ning finantsturgudele, sealhulgas infrastruktuuri tagajatele ja klientidele, kes ei ole finantseerimisasutused. Kriisilahendusasutused peavad eelkõige arvestama faktilisi asjaolusid (aga mitte piirduma nendega), millega kaasneb risk, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu turustamine võib põhjustada ebakindluse suurenemise ja turu usalduse vähenemise. Need asjaolud on muu hulgas vähemalt järgmised:
 - (a) süsteemse kriisi risk, mis nähtub nende krediidasutuste või investeerimisühingute arvust, suurusest või olulisusest, kellel on risk täita varajase sekkumise või kriisilahenduse tingimused või kellel on risk läbida maksejõuetusmenetlus, või mis nähtub riiklikust rahalisest toetusest krediidasutustele või investeerimisühingutele või keskpankade tagatud erakorralistest likviidsetest vahenditest;
 - (b) kriitiliste funktsioonide katkemise risk või nende funktsioonide tagamise hindade oluline suurenemine, mis nähtub nende funktsioonide või nende kättesaadavuse turutingimuste muutusest või vastaspoolte ja teiste turuosaliste seonduvatest ootustest;
 - (c) lühiajalise rahastamise või sissemaksete tagasivõtmine;
 - (d) krediidasutuste või investeerimisühingute aktsiahinna või krediidasutuste või investeerimisühingute hoitud vara hinna vähenemine, eelkõige juhul, kui see võib mõjutada krediidasutuste või investeerimisühingute kapitaliolukorda;
 - (e) krediidasutustele või investeerimisühingutele kättesaadava lühiajalise või keskpika rahastamise vähendamine;

- (f) pankadevahelise rahastamisturu toimimise takistamine, mis ilmneb eelkõige võimendustagatise nõuete suurenemisest ja krediidasutuste või investeerimisühingutele kättesaadava tagatise vähenemisest;
 - (g) maksejõuetuskindlustuse kallinemine või krediidasutuste või investeerimisühingute finantsseisundi kontekstis asjakohaste asutuste või teiste turuosaliste reitingu langetamine.
4. Kriisilahendusasutused peavad hindama nendest elementidest ükskõik millise elemendi peatse halvenemise tõenäosust, mis võib mõjutada krediidasutusi või investeerimisühinguid, kes ei ole kriisilahendusmenetluses ning kes on asjakohased ühe või enama liikmesriigi finantsstabiilsuse seisukohast, lähtudes vastavalt vajadusele nende individuaalsest ja ühisest asjakohasusest.

III jaotis. Ettevõtte võõrandamise vahendi tõhususe ja finantsstabiilsusega seotud elemendid

5. Kui kriisilahendusasutused hindavad, kas direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 1 määratletud nõuete täitmine kahjustab tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tõhusust või finantsstabiilsusele tekkiva olulise ohu vältimise kriisilahenduse eesmärgi täitmist, peavad nad arvestama vähemalt alljärgnevat elemente.
- (a) Direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punktis a määratletud läbipaistvuse nõude puhul riski, et võimalike ostjate laiemale ringile turustamine ning kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu riskide ja väärtuste hindamiste avaldamine või kriitiliste ja mitte-kriitiliste funktsioonide määramine võib põhjustada ebakindluse suurenemise ning turu usalduse vähenemise. Eelkõige ei tohiks turustamiseks ettevalmistamine suurendada riski, et krediidasutus või investeerimisühing osaleb kriisilahendusmenetluses.
 - (b) Direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punktis b kehtestatud mittediskrimineerimise põhimõtte puhul asjaolu, et teatavad võimalikud ostjad võivad suurema tõenäosusega tagada finantsstabiilsuse, eelkõige selliste asjaolude tõttu nagu nende finantsseisund või turupositsioon, nende struktuur ja ärimudel, mis võib edendada ettevõtte integratsiooni ning õiguslikku ja organisatsioonilist otstarbekust või positiivselt mõjutada kriisilahendusmeetme rakendamist ning eeldust, et kriitilisi funktsioone saab jätkata. Kriisilahendusasutused peavad arvestama vastaspoolte, infrastruktuuri tagajate, hoistajate ja likviidsuse tagajate ning laiema turu vajadusi ja ootusi.
 - (c) Kriisilahendusasutused peavad tagama, et direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punkti c kohaselt turustamises osalejate huvide konflikti puudumise tuvastamiseks võetud meetmed ei takista kriisilahendusmeetme otstarbekust ja õigeaegset rakendamist. Kriisilahendusasutused peavad arvestama, et teenuseosutajate, nõustajate ja võimalike

ostjate piiratud arvu tõttu turul võib teatav huvide konflikti risk olla müügiprotsessile omane.

- (d) Direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punkti d tähenduses võimalike ostjate eeliste ebaõigluse hindamisel peavad kriisilahendusasutused arvestama, et kriisilahenduse eesmärgid ja kiire meetmete võtmise vajadus võivad põhjendada ostjate stimuleerimist või nende riski piiramist, eelkõige direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõikes 1 nimetatud eesmärgil rahastuse kasutamisel.
 - (e) Direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punkti f nõuete kohaselt peavad kriisilahendusasutused müügihinna maksimeerimisel arvestama kiirete meetmete võtmise vajadust, mis võib olla vastuolus pikaajaliste hinnaläbirääkimiste või pakkumiste esitamisega ja kriisilahenduse eesmärkidega, eelkõige kriitiliste funktsioonide jätkamist, mis võib olla teatavates ärivaldkondades vastuolus müügihinna maksimeerimisega. Lisaks peavad kriisilahendusasutused arvestama, et teatavad võimalikud ostjad võivad suurema tõenäosusega tagada finantsstabiilsuse eelkõige selliste tegurite tõttu nagu nende finantsseisund või turupositsioon, nende struktuur ja ärimudel.
6. Kui kriisilahendusasutus hindab direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punkti e kohaselt kriisilahendusmeetme kiire lõpuleviimise vajadust, peab ta pöörama eritähelepanu kriitiliste funktsioonide jätkamisele, hoiustajate ja avalikkuse usaldusele, infrastruktuuri toimimisele ning kauplemise aegadele asjakohastel turgudel.

IV jaotis. Lõppsätted ja rakendamine

Käesolevaid suuniseid kohaldatakse alates 1. augustist 2015.

Käesolevad suunised tuleb läbi vaadata 31. juuliks 2017.